

EUROOPA KOHTU OTSUS (KAHEKSAS KODA)

21. detsember 2011 *

Kohtuasjas C-503/10,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Varhoven administrativen sad'i (Bulgaaria) 24. septembri 2010. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 20. oktoobril 2010, menetluses

Evroetil AD

versus

Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: kohtunik K. Schiemann kaheksanda koja esimehe ülesannetes, kohtunikud L. Bay Larsen ja E. Jarašiūnas (ettekandja),

* Kohtumenetluse keel: bulgaaria.

kohtujurist: J. Mazák,
kohtusekretär: ametnik R. Šereš,

arvestades kirjalikus menetluses ja 14. septembri 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Evroetil AD, esindaja: *advokat* I. Raychinova,

- Direktor na Agentsia „Mitnitsi“, esindajad V. Tanov, S. Valkova, N. Yotsova ja S. Yordanova,

- Bulgaaria valitsus, esindajad: T. Ivanov ja E. Petranova,

- Kreeka valitsus, esindajad: K. Paraskevopoulou ja Z. Chatzipavlou,

- Euroopa Komisjon, esindajad: W. Mölls ja K. Herrmann ja S. Petrova,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. mai 2003. aasta direktiivi 2003/30/EÜ, millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris, (ELT L 123, lk. 42; ELT eriväljaanne 13/31, lk 188) artikli 2 lõike 2 punkti a, nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 259, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02; lk 382), muudetud komisjoni 26. juuli 1991. aasta määrusega (EMÜ) nr 2587/91 (EÜT L 259, lk 1), lisa I olevat kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi „KN”), nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405), artikli 2 lõiget 1 ja nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta (EÜT L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01, lk 206) artikli 20 esimest taanet.

- 2 Käesolev eelotsusetaotlus on esitatud kohtuvaidluses Evroetil AD (edaspidi „Evroetil”) ja Direktor na Agentsia „Mitnitsi” (tolliameti direktor, edaspidi „Direktor”) vahel selle üle, kas 2006. aasta novembri ja detsembri ning 2007. aasta jaanuari, märtsi ja mai kuu eest aktsiisi sissenõudmist puudutav maksuotsus on seaduslik.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Direktiiv 92/83 ja määrus (EÜ) nr 3199/93

- 3 Direktiivi 92/83 artikli 19 lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigid kehtestavad etanooli aktsiisimaksu käesolevas direktiivis sätestatud korras.”

- 4 Direktiivi 92/83 artikli 20 esimese taande kohaselt:

„Käesolevas direktiivis tähendab mõiste etanool” järgmist:

- „kõik tooted, mille tegelik alkoholisisaldus on üle 1,2 mahuprotsendi ja mis kuuluvad CN-koodide 2207 ja 2208 alla, isegi juhul, kui need tooted moodustavad osa tootest, mis kuulub [kombineeritud nomenklatuuri] teise kaubagruppi”. [Tsitaadi tõlget on täpsustatud Euroopa Kohtus.]

- 5 Direktiivi 92/83 artikli 26 kohaselt on selles direktiivis nimetatud CN-koodid direktiivi vastuvõtmise ajal kehtinud, see tähendab määrusega 2587/91 kehtestatud kombineeritud nomenklatuuri koodid.
- 6 Direktiivi 92/83 artikli 27 lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigid vabastavad käesolevas direktiivis käsitletud tooted ühtlustatud aktsiisimaksust tingimustel, mille nad sätestavad selleks, et tagada aktsiisivabastuse nõuetekohane ja arusaadav kohaldamine ning ära hoida aktsiisimaksupettusi, aktsiisi tasumisest hoidumist ja muid kuritarvitusi:

- a) kui tooted turustatakse alkoholina, mis on täielikult denatureeritud vastavalt mis tahes liikmesriigi nõuetele ning nendest nõuetest on asjakohaselt teatatud ja need on heaks kiidetud [...];
- b) kui toode on denatureeritud vastavalt mis tahes liikmesriigi nõuetele ja seda kasutatakse mis tahes toote valmistamiseks, mis ei ole mõeldud inimtoiduna tarbimiseks;

[...]”.

- 7 Komisjoni 22. novembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 3199/93 aktsiisivabastuse eesmärgil alkoholi täieliku denatureerimise menetluste vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT L 288, lk 12; ELT eriväljaanne 09/01; lk 249) kehtestab vastavalt direktiivi 92/83 artikli 27 lõike 1 punktile a liikmesriigiti alkoholi täielikuks denatureerimiseks kasutatavad denaturandid. Bulgaaria Vabariigi osas lubatud denaturandid kanti määrusesse nr 3199/93 komisjoni 25. jaanuari 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 67/2008 (ELT L 23, lk 13), mis jõustus 29. jaanuaril 2008.

KN

- 8 Määrusega nr 2658/87 kehtestatud KN põhineb kaupade kirjeldamise ja kodeerimise ülemaailmsel harmoneeritud süsteemil (edaspidi „HS”), mille töötas välja Tollikoostöö Nõukogu, nüüd Maailma Tolliorganisatsioon, ning mis jõustati 14. juunil 1983 Brüsselis sõlmitud rahvusvahelise konventsiooniga ja kiideti Euroopa Majandusühenduse nimel heaks nõukogu 7. aprilli 1987. aasta otsusega 87/369/EMÜ rahvusvahelise kaupade kirjeldamise ja kodeerimise harmoneeritud süsteemi konventsiooni ja selle muutmisprotokolli sõlmimise kohta (EÜT L 198, lk 1; ELT erivaljaanne 02/02, lk 288). Määrusest nr 2587/91 tuleneva KN-i versiooni II osa IV jaotisese kuulub grupp 22 „Joogid, alkohol ja äädikas”. Selle grupi rubriik 2207 on sõnastatud nii:

„2207 Denatureerimata etüülalkohol alkoholisisaldusega vähemalt 80 % mahust; denatureeritud etüül- jm alkohol, mis tahes alkoholisisaldusega:

2207 1000 – denatureerimata etüülalkohol alkoholisisaldusega vähemalt 80 % mahust

2207 2000 – denatureeritud etüül- jm alkohol, mis tahes alkoholisisaldusega”

Direktiiv 2003/30

- 9 Direktiivi 2003/30 põhjendused 4–7, 10, 14 ja 23 on sõnastatud järgmiselt:
- „(4) Transpordisektori arvele läheb üle 30% energia lõpptarbimisest ühenduses ja see sektor laieneb. Suundumusega kaasneb energiatarbimise ja seega ka süsinikdioksiidi heite suurenemine, kusjuures kandidaatriikides on see protsentuaalselt suurem pärast nende ühinemist Euroopa Liiduga.
- (5) [...] Ökoloogilist seisundit silmas pidades kutsutakse [komisjoni valges raamatus „Euroopa transpordipoliitika aastal 2010: aeg on otsustada”] üles kasutama alternatiivkütuseid, nagu on biokütused, ja vähendama sõltuvust naftatoodetest transpordisektoris (praegu 98%).
- (6) Biokütuste ulatuslikum kasutamine transpordisektoris moodustab osa Kyoto protokollis täitmiseks ettenähtud meetmepaketis ning hilisemate kohustuste täitmiseks vajalikes meetmepakettides.
- (7) Biokütuste ulatuslikum kasutamine transpordisektoris [...] on tähtis vahend, mis võimaldab ühendusel vähendada sõltuvust imporditavast energiast [ja] mõjutada transpordisektori kütuseturgu [...]

[...]

- (10) Biokütuste kasutamise soodustamine transpordisektoris on samm biomassi laiemas kasutamise suunas, mis võimaldab biomassi tulevikus ulatuslikumalt uurida [...]

[...]

- (14) Sõidukites puhtalt või segudes kasutatav bioetanool ja biodiislikütus peaksid vastama mootori optimaalse jõudluse tagamiseks kehtestatud kvaliteedistandarditele. [...]

- (23) Kuna kavandatava meetme eesmärki, milleks on kehtestada turustatavate ja jaotatavate biokütuste miinimummäärade põhialused, ei suuda liikmesriigid meetme ulatuse tõttu täielikult saavutada [...]”.

10 Direktiivi 2003/30 artikkel 1 sätestab:

„Käesoleva direktiivi eesmärk on soodustada biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist diislikütuse või bensiini asemel iga liikmesriigi transpordis, aidates sel viisil kaasa eesmärkide saavutamisele, nagu on kliimamuutustega seotud kohustuste täitmine, keskkonnasõbralik varustuskindlus ja taastuvate energiaallikate soodustamine.”

11 Selle direktiivi artikkel 2 näeb ette:

„1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *biokütused* – transpordis kasutatav vedel- ja gaaskütus, mis on toodetud biomassist;

[...]

2. Biokütusteks loetakse vähemalt järgmisi tooteid:

a) „bioetanool”: biomassist ja/või jäätmete bioloogiliselt lagunevast fraktsioonist toodetud etanool, mida kasutatakse biokütusena;

[...]”

12 Selle direktiivi artikli 3 lõige 1 on järgmine:

„a) Liikmesriigid peaksid tagama, et nende turgudele viiakse miinimumosa biokütustest ja muudest taastuvkütustest, ning seadma selleks siseriiklikud soovituslikud eesmärgid.

[...]”

Direktiiv 2003/96

- 13 Direktiivi 2003/96 põhjendus 27 on järgmine:

„Käesolev direktiiv ei piira nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta [EÜT L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179] ja nõukogu direktiivi 92/83/EMÜ [...] asjakohaste sätete kohaldamist, kui toode, mis on mõeldud kasutamiseks või mida müüakse või kasutatakse mootorikütusena või kütuselisandina, on etüülalkohol direktiivi 92/83/EMÜ tähenduses.”

- 14 Vastavalt direktiivi 2003/96 artiklile 1 „[kehtestavad] liikmesriigid [...] energiatoodete ja elektrienergia maksud vastavalt käesolevale direktiivile”. Direktiivi artikli 2 lõikes 1 on loetletud „energiatooted” selle direktiivi tähenduses. Nende toodete identifitseerimiseks on kasutatud neid hõlmavaid CN-koode, mis vastavalt direktiivi artikli 2 lõikele 5 on komisjoni 6. augusti 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2031/2001, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa, (EÜT 279, lk 1) koodid; mille rubriigi 2207 sõnastus on identne määruse nr 2589/91 vastava rubriigi sõnastusega.
- 15 Direktiivi 2003/96 artikli 2 lõikes 1 olevast loetelust puudub nii CN-kood 2207 kui ka CN-kood 2207 1000 ja CN-kood 2207 2000.

16 Selle direktiivi artikli 3 lõige 3 sätestab:

„Kui muud energiatooted peale nende, mille maksustamistase on sätestatud käesolevas direktiivis, on mõeldud kasutamiseks või neid müüakse või kasutatakse kütteaine või mootorikütusena, maksustatakse need vastavalt kasutusele samaväärsele kütteainele või mootorikütusele kehtestatud määraga.

Lisaks lõikes 1 loetletud maksustavatele toodetele maksustatakse kõik tooted, mis on mõeldud kasutamiseks või mida müüakse või kasutatakse mootorikütusena, kütuselisandina või täiteainena, samaväärsele mootorikütusele kehtestatud määraga.

[...]”

17 Selle direktiivi artikli 16 lõike 1 kolmas ja neljas taane on järgmised:

„[...] liikmesriigid [võivad] [...] maksust vabastada artiklis 2 nimetatud maksustatavad tooted või nende maksumäära vähendada, kui need tooted koosnevad ühest või mitmest järgmisest tootest või sisaldavad neid:

[...]

- CN-koodide 2207 20 00 ja 2905 11 00 alla kuuluvad tooted, mis ei ole sünteetilised,
- biomassist valmistatud tooted, sh tooted, mis kuuluvad CN-koodide 4401 ja 4402 alla.”

Siseriiklik õigus

- 18 Aktsiiside ja maksuladude seaduse (Zakon za aktsizite i danachnite skladove, *DV* nr 91, 15.11.2005) asjaomastel maksustamisperioodidel kehtinud redaktsiooni (*DV* nr 81, 6.10.2006, ja nr 105, 22.12.2006) (edaspidi „aktsiisiseadus”) artikli 2 kohaselt maksustatakse aktsiisiga:

„1) alkohol ja alkohoolsed joogid;

[...]

3) energiatooted ja elektrienergia;

[...]”

- 19 Aktsiisiseaduse artikkel 4 sätestab:

„1) „aktsiisikaubad” – artiklis 2 nimetatud kaubad;

[...]

- 5) „CN-koodid” – nõukogu määruse [...] nr 2658/87 [...] I lisas sisalduva KN-i koodid. Alkoholi ja alkoholsete jookide suhtes kehtivad 31. detsembril 1992 kohaldatud [KN-i] ning energiatoodete ja elektrienergia suhtes 1. jaanuaril 2002 kohaldatud [KN-i] koodid;

[...]

- 12) „denatureerimine” – protsess, mille puhul lisatakse etüülalkoholile mürgiseid või ebameeldiva maitse või lõhnaga aineid (lisandeid), mis muudavad selle tervisele kahjulikuks või joogikõlbmatuks;

[...]

- 23) „bioetanool” – biomassist ja/või jäätmete bioloogiliselt lagunevast fraktsioonist toodetud etanool, mis on mõeldud kasutamiseks biokütusena.

[...]”

20 Aktsiisiseaduse artikkel 9 näeb ette:

„Etüülalkohol (alkohol)” – mis tahes toode,

1. mis kuulub CN-koodide 2207 ja 2208 alla ja mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 1,2% mahust, seda ka juhul, kui kõnealune toode on osa teisest tootest, mis kuulub Bulgaaria Vabariigi [KN-i] mõne teise kaubagrupi alla;

[...]”

21 Aktsiisiseaduse artiklis 13 on loetletud selle seaduse tähenduses „energiatooted”. See loetelu on sisuliselt identne direktiivi 2003/96 artikli 2 lõike 1 loeteluga.

22 Aktsiisiseaduse artikli 31 punktiga 5 on kehtestatud etüülalkoholi aktsiisimäär 1 100 Bulgaaria leevi 1000 liitri puhta alkoholi kohta. Selle seaduse artikli 32 lõike 1 punktiga 7 on kehtestatud kütuse aktsiisimäärad ja CN-koodi 22 072 000 alla kuuluva bioetanooli aktsiisimäär on 0 Bulgaaria leevi 1000 liitri kohta.

23 Aktsiisiseaduse artikli 35 lõiked 1 ja 2 sätestavad:

„1. Artikli 13 kohased energiatooted, mis on mõeldud kasutamiseks või mida müüakse või kasutatakse kütteinena või mootorikütusena ja millele ei ole artikli 32 lõikes 1 ja artikli 33 lõikes 1 aktsiisimäära kehtestatud, maksustatakse samaväärsele kütteinale või mootorikütusele kehtestatud maksumääraga.

2. Välja arvatud artikli 13 kohased energiatooted ja bioetanool, maksustatakse kõik tooted, mis on mõeldud kasutamiseks või mida müüakse või kasutatakse mootorikütusena, kütuselisandina või täiteainena, artikli 32 lõikes 1 samaväärsele mootorikütusele kehtestatud maksumääraga.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 24 Evroetilile, kes on maksulao volitatud laopidaja, on antud luba alkoholi ja bioetanooli tootmiseks. Seda ettevõtjat kontrolliti 2006. aasta 1. juulist 2007. aasta 10. maini ulatuva maksustamisperioodi osas, millisel ajavahemikul oli ta tarbimiseks väljastanud 124 346,05 liitrit toodet, mis deklareeriti CN-koodi 2207 2000 alla kuuluvana. Seega kohaldati sellele kaubale aktsiisi 0% määraga. Hiljem tagastati Evroetilile 111 425 liitrit kõnealust toodet, mis paigutati eelmainitud lattu kontrolli alla. 10 555,55 liitrit võeti ostja raamatupidamises arvele bioetanoolina ja ostja müüs seda bensiiniga segatud kütusena.
- 25 Kontrolli käigus võttis toll põhikohtuasjas käsitletavast tootest palju proove. Analüüsi tulemusel tehti kindlaks, et toote alkoholisisaldus oli üle 98,5% mahust, see sisaldas estreid, nimelt etüülatsetaati, ja lisaks kõrgemaid alkohole, aldehüüde ja metüülalkoholi ning see oli denatureerimata. Viimast asjaolu ei ole vaidlustatud. Toll tegi selle põhjal järelduse, et kaup oleks tulnud deklareerida CN-koodi 2207 1000 alla kuuluvana kui denatureerimata etüülalkohol ja sellele oleks seega tulnud kohaldada aktsiisimäära 1 100 Bulgaaria leevi 1000 liitri puhta alkoholi kohta. Seega tegi toll maksuotsuse, milles oli tuvastatud aktsiisivõlg summas 1 397 973,17 Bulgaaria leevi ja intress alates 5. novembrist 2007 summas 148 897,89 Bulgaaria leevi.
- 26 Pärast seda, kui Administrativen sad gr. Ruse (Ruse halduskohus) oli talle esitatud kaebuse raames jätnud kehtima aktsiisivõla ja intressid 2006. aasta novembri ja detsembri ning 2007. aasta jaanuari, märtsi ja mai eest, nimelt aktsiisi summas 1 372 000,41 Bulgaaria leevi ja intressi summas 144 292,54 Bulgaaria leevi, esitas Evroetil eelotsusetaotluse esitanud kohtule kassatsioonkaebuse.

- 27 Evroetil märgib, et Administrativen sad gr. Rusele esitatud kaebuse menetlemisel tuvastas ekspert sisuliselt, et põhikohtuasjas käsitletav toode ei ole kõlblik inimtoiduna tarbimiseks, kuna on kantserogeenne, et see sobib kasutamiseks biokütusena, kuna selle koostis vastab tehnoetsifikaadile mille Evroetil on välja töötanud biokütusena kasutamiseks mõeldud bioetanoolile, et see vastab Euroopa eelstandardile pr EN 15376 kütusena kasutatava bioetanooli kohta ja et see on toodetud etüülalkoholi tootmisel kasutatavast erineva tehnoloogia alusel. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et nõustub nende sedastustega.
- 28 Evroetil väitis eelotsusetaotluse esitanud kohtus, et põhikohtuasjas käsitletavale tootele tuleks kohaldada aktsiisi 0% määra. Sellega seoses rõhutab Evroetil eelkõige, et denatureerimise tulemusel ei oleks toode kõlblik kütusena kasutamiseks. Ta lisab, et ostjate poolt tagastatud toote osas tuleb ta aktsiisi tasumisest vabastada.
- 29 Direktor väidab, et põhikohtuasjas käsitletav toode on etüülalkohol, mis ei ole määruse nr 3199/93 tähenduses denatureeritud ja et järelkult kuulub see CN-koodi 2207 1000 alla ning tuleb aktsiisiga maksustada. Direktori väitel ei oma sellega seoses tähtsust asjaolu, et toode ei ole kõlblik inimtoiduna tarbimiseks. Lisaks leiab ta, et osa kauba Evroetili lattu tagastamine ei võimalda viimast aktsiisi tasumise kohustusest vabastada.
- 30 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tõdeb, et asjaomase toote aktsiisiga maksustamine ja sellega seoses tasumisele kuuluda võiv summa sõltub otseselt toote KN-i klassifitseerimisest ja seega selle toote olemusest. Sellega seoses märgib kohus, et tal on raske kindlaks määrata esiteks seda, kas see toode on bioetanool direktiivi 2003/30 tähenduses, kui arvestada eelkõige seda, et nimetatud direktiiv viitab kasutamisele biokütusena ja et osa põhikohtuasjas käsitletavat kaupa tagastati Evroetili lattu, ning teiseks seda, kas bioetanooli võib lugeda energiatooteks, kuivõrd selline liigitamine

mõjutab maksustamist siseriikliku õiguse alusel. Samuti kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus võimaluses lugeda bioetanol alkoholik, sest bioetanooli ei ole KN-is mainitud.

- 31 Neil asjaoludel otsustas Varhoven administrativen sad menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused, täpsustades, et need puudutavad üksnes aktsiisivõlga Bulgaaria Vabariigi liiduga ühinemisele järgnenud maksustamisperioodide, nimelt 2007. aasta jaanuari, märtsi ja mai eest:

„1. Kas [direktiivi 2003/30] artikli 2 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et bioetanooli määratlus kehtib ka põhikohtuasjas käsitletavate toodete suhtes, millel on järgmised tunnused ja objektiivsed omadused:

- seda toodetakse biomassist;

- tootmise aluseks on [Evroetili] koostatud bioetanooli tootmise tehnospetsifikaadis kirjeldatud eritehnoloogia, mis erineb põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi tootmise tehnoloogiast, mida on kirjeldatud sama tootja asjaomases tehnospetsifikaadis;

- selle alkoholisisaldus on üle 98,5% mahust ja see sisaldab järgmisi aineid, mis muudavad selle inimtoiduks kõlbmatuks: kõrgemad alkoholid – 714,49–8 311 mg/dm³; aldehüüdid – 238,16–411 mg/dm³; estrid (etüülatsetaat) – 1 014–8 929 mg/dm;

- see vastab Euroopa [eelstandardis] pr EN 15376 mootorikütusena kasutatavale bioetanoolile esitatud nõuetele;

 - see on mõeldud kasutamiseks mootorikütusena ning bensiinile A95 lisatult kasutatakse seda tegelikult biokütusena ja müüakse sellisena tanklates;

 - see ei ole denatureeritud spetsiaalset denatureerimise menetlust kasutades[?]
2. Kas [direktiivi 2003/30] artikli 2 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kõnealust toodet saab bioetanoolina määratleda vaid siis, kui seda tegelikult biokütusena kasutatakse, või piisab sellest, et see on mõeldud kasutamiseks biokütusena ja/või on tegelikult kõlblik kasutamiseks biokütusena?
3. Kui [esimesele ja teisele] küsimusele antud vastustele tuginedes tuleb lähtuda sellest, et kõnealuse toote või selle osa puhul on tegemist bioetanooliga, siis millise koodi alla tuleb kõnealune toode [KN-is] klassifitseerida?
- a) Kas kombineeritud nomenklatuuri grupi 22 ja konkreetselt rubriigi 2207 sätteid tuleb tõlgendada nii, et need hõlmavad bioetanooli?
- b) Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile [a] on jaatav, tuleb bioetanooli ja konkreetselt kõnealuse toote klassifitseerimisel arvesse võtta, kas toode on denatureeritud (kasutades menetlusi, mis on esitatud [määruses nr 3199/93] või mõnda muud lubatavat menetlust)?

- c) Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile [b] on jaatav, tuleb [KN-i] rubriiki 2207 puudutavaid sätteid tõlgendada nii, et CN-koodi 2207 20 [00] alla saab klassifitseerida vaid denatureeritud bioetanooli?
- d) Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile [c] on jaatav, tuleb [KN-i] rubriiki 2207 puudutavaid sätteid tõlgendada nii, et denatureerimata bioetanool tuleb klassifitseerida CN-koodi 2207 10 [00] alla?
- e) Kui vastus kolmanda küsimuse punktile [a] on jaatav ja vastus kolmanda küsimuse punktile [b] on eitav, siis kumba kahest alamrubriigist – 2207 10 [00] või 2207 20 [00] – tuleb kõnealune toode klassifitseerida?
- f) Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile [a] on eitav, tuleb bioetanool klassifitseerida mõne CN-koodi alla, mis sisaldub [direktiivi 2003/96] artikli 2 lõikes 1 olevas määratluses, ja kui vastus on jaatav, siis millise CN-koodi alla?
4. Kas juhul, kui esimesele ja teisele küsimusele antud vastustele tuginedes tuleb lähtuda sellest, et kõnealuse toote või selle osa puhul ei ole tegemist bioetanooliga, tuleb kõnealune toode, millel on esimeses küsimuses nimetatud tunnused ja objektiivsed omadused, klassifitseerida etüülalkoholina [direktiivi 92/83] artikli 20 [esimese taande] tähenduses?"

Eelotsuse küsimused

Vastuvõetavus

- 32 Evroetil vaidlustab kõigi esitatud küsimuste vastuvõetavuse, sest küsimused on seotud faktiliste asjaoludega ja on laadilt konsultatiivsed. Peale selle on need sätted, mille tõlgendust taotletakse esimese, teise ja kolmanda küsimusega, selged ning kolmandale küsimusele antav vastus on põhikohtuasja lahendi seisukohalt tarbetu.
- 33 Esiteks tuleb meelde tuletada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on ELTL artiklis 267 ette nähtud Euroopa Kohtu ja siseriiklike kohtute koostöö raames ainult siseriiklikul kohtul, kelle lahendada on vaidlus ja kes vastutab langetatava kohtuotsuse eest, pädevus tema menetluses oleva kohtuasja eripära arvestades hinnata nii eelotsuse vajalikkust oma otsuse tegemiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust (14. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-217/05: Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio, EKL 2006, lk I-11987, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 34 Juhul kui siseriiklike kohtute esitatud küsimused puudutavad liidu õiguse sätte tõlgendamist, on Euroopa Kohus seega põhimõtteliselt kohustatud neile vastama, välja arvatud juhul, kui on ilmne, et eelotsusetaotluse tegelik eesmärk on saada Euroopa Kohtult otsus kunstliku vaidluse alusel või soovituslikke arvamusi üldiste või hüpoteetiliste küsimuste kohta, kui liidu õiguse tõlgendamine, mida palutakse, ei ole mingil viisil seotud kohtuasja faktiliste asjaolude või esemega või ka juhul, kui Euroopa Kohtule ei ole teada vajalikke faktilisi või õiguslikke asjaolusid, et anda tarvilik vastus talle esitatud küsimustele (eespool viidatud kohtuotsus Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio, punkt 17 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 35 Põhikohtuasja puhul ei ole see siiski nii. Nimelt nähtub eelotsusetaotlusest selgelt, et siseriikliku kohtu hinnangul on liidu õiguse sätete tõlgendamist puudutavate küsimuste vastuseid talle vaja selleks, et otsustada, kuidas tuleb liidu õiguse alusel makstada esimeses küsimuses kirjeldatu taoline toode, ja seega poolelioleva kohtuasja lahendamiseks.
- 36 Teiseks ei takista see, et vastused esitatud küsimustele on väidetavalt ilmsed, siseriiklikul kohtul esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimusi ja selle tagajärjel ei puudu Euroopa Kohtul pädevus neile küsimustele vastamiseks (vt selle kohta 11. septembri 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-428/06-C-434/06: UGT-Rioja jt, EKL 2008, lk I-6747, punktid 42 ja 43 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Seetõttu tuleb esitatud küsimustele vastata.

Esimese ja teise küsimuse analüüs

- 38 Esimese ja teise küsimusega, mida tuleb käsitleda koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada saada, kas direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punktis a olevat bioetanooli määratlust tuleb tõlgendada nii, et esiteks on sellega hõlmatud põhikohtuasjas käsitletava taoline toode, mis on toodetud biomassist, kasutades põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi tootmisel kasutatavast erinevat tehnoloogiat, mille alkoholisisaldus on üle 98,5% mahust ja mis sisaldab aineid, mis muudavad selle inimtoiduna tarbimiseks kõlbmatuks, mis vastab Euroopa eelstandardis pr EN 15376 mootorikütusena kasutatavale bioetanoolile esitatud nõuetele ja mis

ei ole denatureeritud spetsiaalset denatureerimise menetlust kasutades, ja et teiseks tuleneb sellest sättest selle toote tegelikult biokütusena kasutamise nõue.

- 39 Direktor, Bulgaaria ja Kreeka valitsus ning Euroopa Komisjon leiavad, et selline toode on hõlmatud nimetatud sättes oleva määratlusega. Direktor ja Bulgaaria valitsus on lisaks seisukohal, et seda toodet peab tegelikult biokütusena kasutama ja Kreeka valitsuse sõnul ei saa mõistet „bioetanool” direktiivi 2003/30 tähenduses tõlgendada selle toote otstarvet arvestamata. Selle viimase küsimuse osas väitis komisjon kohtuistungil, et toote nimetatud sätte tähenduses „bioetanoolina” määratlemise otsustav kriteerium on selle toote tegelikult biokütusena kasutamine, rõhutades vastusena selle asjaolu kohta esitatud küsimusele samas, et direktiiv 2003/30 asetab rõhu võimalusele kasutada sellist toodet biokütusena.
- 40 Vastavalt direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punktile a on bioetanool etanool, see tähendab teisisõnu etüülalkohol, mis on toodetud eelkõige biomassist ja mida kasutatakse biokütusena. Sama artikli lõike 1 punkti a kohaselt on biokütus transpordis kasutatav vedel- või gaaskütus, mis on toodetud biomassist. Seega vastab toode, mille alkoholisisaldus on üle 98,5% mahust ja mis on toodetud biomassist, selle direktiivi artikli 2 lõike 2 punktis a olevale bioetanooli määratlusele, kui seda „kasutatakse biokütusena”.
- 41 Nagu on märkinud ka Bulgaaria valitsus, nähtub viimase küsimuse puhul asjaomase sätte eri keeleversioonide võrdlusest, et teatavad keeleversioonid, nagu näiteks tšehhi- ja prantsuskeelne versioon, annavad alust arvata, et tegelikult biokütusena kasutamine on nõutav. Siiski näivad teised keeleversioonid, nagu itaalia- ja leedukeelne versioon, viitavat sellele, et piisab, kui toode on mõeldud kasutamiseks biokütusena.

Lisaks võib teatavaid keeleversioone, nagu hispaania- ja poolakeelne versioon, mõista nii, et võimalikud on mõlemad mainitud tõlgendused.

- 42 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale tuleb siis, kui liidu õigusakti keeleversioonides on erinevusi, sätet tõlgendades lähtuda selle õigusakti üldisest ülesehitusest ja eesmärkidest, milles see säte esineb (24. oktoobri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-72/95:Kraaijeveld jt, EKL 1996, lk I-5403, punkt 28, ja 19. aprilli 2007. aasta otsus kohtuasjas C-63/06: Profisa, EKL 2007, lk I-3239, punkt 14).
- 43 Seoses sellega nähtub direktiivi 2003/30 artikli 2 lõikest 2, et bioetanool, mille kirjeldus on selle lõike 2 punktis a, on vaid üks näide tootest, mida saab käsitada selle direktiivi tähenduses biokütusena. Nagu käesoleva otsuse punktis 40 on juba mainitud, käib viimane mõiste konkreetset kütuse kohta, mis on toodetud biomassist ja mida kasutatakse transpordis. Lisaks selgub eelkõige direktiivi 2003/30 põhjendustest 4–7, 10 ja 14, aga ka direktiivi pealkirjast ja artiklist 1, et direktiivi eesmärk on biokütuse ja muude taastuvkütuste transpordis kasutamise soodustamine, et asendada käesoleval ajal kasutatav diislikütus või bensiin.
- 44 Selle eesmärgiga oleks vastuolus direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punkti a tähenduses mõiste „bioetanool” tõlgendamine nii, et piisab lihtsalt võimalusest kasutada asjaomast toodet biokütusena. Siiski seaks seisukoht, et toode on selle mõistega vastavuses vaid tegelikult biokütusena kasutamise korral, määratlemise sõltuvusse hilisemast faktide kontrollist, mis muudaks määratlemise keerukaks. Samuti tuleb märkida, et vastavalt direktiivi 2003/30 põhjendusele 23 ja artikli 3 lõike 1 punktile a tuleb just biokütuste ja muude taastuvkütuste turule viimise abil julgustada nende kasutamist transpordis teiste kütuste asemel.

- 45 Seega on biomassist toodetud etanool direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punkti a tähenduses bioetanool vaid siis, kui seda müüakse transpordis kasutatava biokütusena.
- 46 Kuna see säte ei näe pealegi ette muud tingimust, mis oleks seotud kasutatava tootmistehnoloogiaga, tootes sisalduvate ainetega, selle suhtes kehtida võivate nõuetega või võimaliku denatureerimisega, siis ei mõjuta need tegurid seda, kas asjaomast toodet saab pidada selle sätte tähenduses bioetanooliks.
- 47 Eeltoodu põhjal tuleb esimesele ja teisele küsimusele vastata, et direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punktis a olevat bioetanooli määratlust tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab põhikohtuasjas käsitletava taolist toodet, mis on toodetud eelkõige biomassist ja mille etüülalkoholi sisaldus on üle 98,5% mahust, juhul kui seda müüakse transpordis kasutatava biokütusena.

Kolmanda ja neljanda küsimuse analüüs

- 48 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ELTL artiklis 267 sätestatud siseriiklike kohtute ja Euroopa Kohtu vahelises koostöömenetluses Euroopa Kohtu ülesanne anda siseriiklikule kohtule tarvilik vastus, mis võimaldaks viimasel poolelioleva kohtuasja lahendada. Seda arvestades tuleb Euroopa Kohtul temale esitatud küsimused vajadusel ümber sõnastada (17. juuli 1997. aasta otsus kohtuasjas C-334/95: Krüger, EKL 1997, lk I-4517, punktid 22 ja 23, ning 11. märtsi 2008. aasta otsus kohtuasjas C-420/06: Jäger, EKL 2008, lk I-1315, punkt 46).

- 49 Käesoleval juhul nähtub eelotsusetaotlusest, et tegelikult puudutavad siseriikliku kohtu kolmas ja neljas küsimus põhikohtuasjas käsitletava taolise toote, mis võib vastata direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punktis a olevale bioetanooli määratlusele, maksustamist. Direktiivide 92/83 ja 2003/96 põhjal sõltub sellise toote maksustamine eelkõige KN-i klassifitseerimisest.
- 50 Eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarviliku vastuse andmiseks tuleb seega kolmandat ja neljandat küsimust mõista nii, et sisuliselt soovitakse teada, kas liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et asjakohaseid liidu aktsiisi-alaseid õigusnorme arvestades kohalduvad direktiivide 92/83 või 2003/96 sätted põhikohtuasjas käsitletava taolise toote suhtes, mis võib vastata direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punktis a olevale bioetanooli määratlusele ja mis on toodetud biomassist, kasutades põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi tootmise tehnoloogiast erinevat tehnoloogiat, ning mille etüülalkoholisisaldus on üle 98,5% mahust, mis sisaldab aineid, mis muudavad selle inimtoiduna tarbimiseks kõlbmatuks, mis vastab Euroopa eelstandardis pr EN 15376 mootorikütusena kasutatavale bioetanoolile esitatud nõuetele ning mis ei ole denatureeritud spetsiaalset denatureerimise menetlust kasutades.
- 51 Evroetil leiab, et selline toode kuulub direktiivi 2003/96 kohaldamisalasse eriti seetõttu, et inimtoiduna tarbimiseks sobimatuse tõttu ei tohiks seda maksustada toidualkoholina. Seevastu Direktor, Bulgaaria ja Kreeka valitsus ning komisjon leiavad, et maksustamise osas kohaldub sellisele tootele direktiiv 92/83. Komisjon väidab eelkõige, et kohaldamise seisukohalt on direktiiv 92/83 võrreldes direktiiviga 2003/96 prioriteetne.
- 52 Sellega seoses tuleb kõigepealt meelde tuletada, et direktiivi 2003/30 sätted ei nõua liikmesriigilt biokütuste maksuvabastuse süsteemi kehtestamist või kehtiva süsteemi säilitamist. Järelikult ei saa nimetatud direktiivi sätetest tuletada õigust

maksuvabastusele (vt selle kohta 10. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-201/08: Plantanol, EKL 2009, lk I-8343, punktid 33–38). Seega vastupidi Evroetili ja eelotusetaotluse esitanud kohtu arvamusele ei mõjuta „bioetanooli” määratlus direktiivi 2003/30 alusel põhikohtuasjas käsitletava taolise toote maksustamist liidu õiguse alusel.

53 Teiseks tuleb tõdeda, et direktiivi 2003/96 põhjenduse 27 kohaselt ei piira see õigusakt direktiivi 92/83 asjakohaste sätete kohaldamist, kui toode, mis on mõeldud kasutamiseks või seda müüakse või kasutatakse kütusena või kütuselisandina, on etüülalkohol direktiivi 92/83 tähenduses. Nagu komisjon on põhjendatult märkinud, on seega direktiivi 92/83 tähenduses etüülalkoholi suhtes direktiivi 2003/96 sätete kohaldamine direktiivi 92/83 sätete kohaldamisega võrreldes subsidiaarne. Ainult siis, kui viimasena nimetatud õigusakti tähenduses „etüülalkoholina” määratletud toode on selle sama direktiivi alusel aktsiisivaba, võib selle toote suhtes vastavalt asjaoludele kohaldada direktiivi 2003/96 sätteid.

54 Vastavalt direktiivi 92/83 artiklile 20 hõlmab mõiste „etanool” eelkõige „kõik tooted, mille tegelik alkoholisisaldus on üle 1,2 mahuprotsendi ja mis kuuluvad CN-koodide 2207 ja 2208 alla”. CN-kood 2207 käib eelkõige denatureerimata etüülalkoholi kohta, mille alkoholisisaldus on vähemalt 80% mahust, ning mis tahes alkoholisisaldusega denatureeritud etüül- ja muu alkoholi kohta.

55 Põhikohtuasjas käsitletava taoline toode, mille alkoholisisaldus on üle 80% mahust, kuulub seega CN-koodi 2207 alla.

- 56 Sellega seoses on tähtsusetu, et selle rubriigi sõnastuses ei ole mainitud „bioetanooli”. Nimelt peaks õiguskindluse ja kontrolli lihtsuse huvides kaupade tariifse klassifitseerimise otsustavaks kriteeriumiks üldjuhul olema kauba objektiivsed tunnused ning omadused selliselt, nagu need on kindlaks määratud KN-i rubriigi ning jaotise või grupi märkuste sõnastuses (vt eelkõige 18. juuli 2007. aasta otsus kohtuasjas C-142/06: Olicom, EKL 2007, lk I-6675, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika). Isegi kui põhikohtuasjas käsitletava taolist toodet iseloomustab teatav tootmismeetodiga seonduv eripära, on see siiski oma objektiivsete tunnuste ja omaduste põhjal etüülalkohol, mille alkoholisisaldus on üle 80% mahust.
- 57 Samuti ei oma kauba KN-i rubriiki 2207 klassifitseerimisel tähtsust sobimatus inimtoiduna kasutamiseks. Nagu ilmneb juba direktiivi 92/83 pealkirjast, on selle eesmärk ühtlustada nii alkoholsete jookide kui ka alkoholi aktsiisi struktuuri üldiselt (9. detsembri 2010. aasta otsus kohtuasjas C-163/09: Repertoire Culinaire, EKL 2010, lk I-12717, punktid 27 ja 29).
- 58 Eeltoodut arvestades on põhikohtuasjas käsitletava taoline toode, mis kuulub CN-koodi 2207 alla ja mille tegelik alkoholisisaldus on üle 1,2% mahust, etüülalkohol direktiivi 92/83 artikli 20 esimese taande tähenduses. Seega tuleb sellele tootele kohaldada eelmainitud direktiiviga kehtestatud ühtlustatud aktsiisi, kui sama direktiivi artikli 27 lõike 1 punktides a ja b ette nähtud maksuvabastusest ei tulene teisiti.
- 59 Selle sätte sõnastuse kohaselt sõltub aktsiisivabastuse andmine või andmisest keeldumine denatureerimise meetodist. Kui denatureerimise meetod on liidu tasandil heaks kiidetud, siis on alkohol aktsiisivaba selle sätte punkti a alusel. Seevastu siis, kui alkohol, mis sisaldub tootes, mis ei ole mõeldud inimtoiduna tarbimiseks, on denatureeritud liikmesriigis heakskiidetud meetodil, tuleb kohaldada sama sätte punktis b ette

nähtud maksuvabastust. Tootele ei kohaldu maksuvabastus siis, kui denatureerimise meetod ei kuulu nende hulka, mis on heaks kiidetud liidu õigusnormidega või liikmesriikide õiguskorras (7. detsembri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-482/98: Itaalia vs. komisjon, EKL 2000, lk I-10861, punktid 40 ja 41).

- 60 Sellega seoses tuleb meelde tuletada ka seda, et denatureerimine on protsess, mille käigus teatavate ainete lisamise teel muudetakse alkohol toksiliseks, seega ei saa seda enam juua ega toiduainena kasutamiseks ümber töödelda (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Itaalia vs. komisjon, punktid 21 ja 22; vt teabeotstarbel samuti HS-i rubriiki 2207 käsitlevad HS-i selgitavad märkused, mille on välja töötanud Maailma Toliorganisatsioon ja millele on viidatud CN-koodi 2207 kohta käivates KN-i selgitavates märkustes, mille komisjon on vastu võtnud määruse nr 2658/87, muudetud nõukogu 31. jaanuari 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 254/2000 (EÜT L 28, lk 16; ELT eriväljaanne 02/09, lk 357), artikli 9 lõike 1 punkti a teise taande ja artikli 10 alusel, 1. jaanuaril 2007 kehtinud redaktsioonis (ELT 2006, C 50, lk 1)).
- 61 Käesoleval juhul selgub eelotsusetaotlusest, et sihilikult ei oldud põhikohtuasjas käsitletavale tootele selle pöördumatult inimtoiduna tarbimiseks kõlbmatuks muutmise eesmärgil lisatud ühtegi denaturanti. Seega piisab, kui tõdeda, et see toode ei ole denatureeritud direktiivi 92/83 artikli 27 lõike 1 punkti a või b tähenduses ning ei ole vaja uurida, kas kasutatud denatureerimise meetod kuulub liidu õigusnormidega või Bulgaaria õiguskorras heakskiidetud meetodite hulka.
- 62 Järelikult ei oma tähtsust see, et Bulgaaria Vabariigi osas lisati alkoholi vastavalt direktiivi 92/83 artikli 27 lõike 1 punktile a täielikuks denatureerimiseks kasutatavate denaturantide kirjeldus määrusesse nr 3199/93 alles määrusega nr 67/2008, ega Evroetili poolt kohtuistungil viidatud asjaolu, et konkreetselt bioetanooli denatureerimist

käsitlevad sätted võeti Bulgaaria õigusesse üle alles 2011. aastal, isegi kui see asjaolu oleks tõendatud. Peale selle selgub eelotsusetaotlusest, et Euroopa Kohtule esitatud küsimustes käsitletud asjaolude toimumise ajal nägi aktsiisiseaduse artikli 4 punkt 12 juba ette, et „denatureerimine” [on] protsess, mille puhul lisatakse etüülalkoholile mürgiseid või ebameeldiva maitse või lõhnaga aineid (lisandeid), mis muudavad selle tervisekahjulikuks või joogikõlbmatuks”.

- 63 Lisaks ei piisa asjaolust, et põhikohtuasjas käsitleva taoline toode on iseenesest inimtoiduna tarbimiseks kõlbmatu, et toode oleks direktiivi 92/83 artikli 27 lõike 1 punktide a või b tähenduses denatureeritud. Nagu käesoleva otsuse punktist 60 selgub, seisneb denatureerimine nimelt alkoholile sihilikult teatud ainete lisamises selle lõplikult inimtoiduna tarbimiseks kõlbmatuks muutmise eesmärgil. Pelgalt see, et asjaomane alkohol on iseenesest toksiline, ei välista võimalust, et seda hiljem toksilisuse kõrvaldamiseks töödeldakse. Sellega seoses ja vastupidi Evroetili väitele ei välista üksnes sellise töötlemise kulu, isegi kui see on väga suur, sellise võimaluse kõrvalejätmist, kui võtta arvesse seda, et lõplikult denatureerimise nõude eesmärk on aktsiisivabastuse valdkonnas ära hoida kõik võimalikud maksupettused, maksu tasumisest hoidumised ja muud kuritarvitused.

- 64 Lõpuks sisaldub Euroopa eelstandardi pr EN 15376, mille Euroopa Standardikomitee 24. detsembril 2010. aastal heaks kiitis ja mis hiljem asendati standardiga EN 15376:2011 „Autokütused – Etanool bensiinisegu baasainena – Nõuded ja testimisviisid” punktis 4.3 soovitatavate, autot mittekahjustavate denaturantide loetelu. Seega tuleb tähelepanuta jätta Evroetili väide, et asjaomase toote denatureerimist ei saa nõuda, kuna see muudaks toote biokütusena kasutamiseks kõlbmatuks.

- 65 Eeltoodu põhjal ei ole põhikohtuasjas käsitletava taolise toote puhul, mis on etüülalkohol direktiivi 92/83 artikli 20 esimese taande tähenduses ja mida ei ole selle direktiivi artikli 27 lõike 1 punkti a või b tähenduses denatureeritud, võimalik maksuvabastus selles direktiivis sätestatud ühtlustatud aktsiisist. Nagu käesoleva otsuse punktis 53 on öeldud, välistab see järeldus võimaluse, et toode võiks kuuluda direktiivi 2003/96 kohaldamisalasse.
- 66 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb kolmandale ja neljandale küsimusele vastata, et liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et direktiivi 92/83 artikli 19 lõike 1 alusel maksustatakse aktsiisiga põhikohtuasjas käsitletava taoline toode, mille etüülalkoholi sisaldus on üle 98,5% mahust ja mida ei ole spetsiaalset denatureerimise menetlust kasutades denatureeritud, isegi kui see on toodetud biomassist, kasutades põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi tootmise tehnoloogiast erinevat tehnoloogiat, ja mis sisaldab aineid, mis muudavad selle inimtoiduna kasutamiseks kõlbmatuks, ning mis vastab Euroopa eelstandardis pr EN 15376 mootorikütusena kasutatavale bioetanoolile esitatud nõuetele ja võib vastata direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punkti a bioetanooli määratlusele.

Kohtukulud

- 67 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

- 1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. mai 2003. aasta direktiivi 2003/30/EÜ, millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris, artikli 2 lõike 2 punktis a olevat bioetanooli määratlust tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab põhikohtuasjas käsitletava taolist toodet, mis on toodetud eelkõige biomassist ja mille etüülalkoholi sisaldus on üle 98,5% mahust, juhul kui seda müüakse transpordis kasutatava biokütusena.**
- 2. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholoolsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta artikli 19 lõike 1 alusel maksustatakse aktsiisiga põhikohtuasjas käsitletava taoline toode, mille etüülalkoholi sisaldus on üle 98,5% mahust ja mida ei ole spetsiaalset denatureerimise menetlust kasutades denatureeritud, isegi kui see on toodetud biomassist, kasutades põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi tootmise tehnoloogiast erinevat tehnoloogiat, ja mis sisaldab aineid, mis muudavad selle inimtoiduna kasutamiseks kõlbmatuks, ning mis vastab Euroopa eelstandardis pr EN 15376 mootorikütusena kasutatavale bioetanoolile esitatud nõuetele ja võib vastata direktiivi 2003/30 artikli 2 lõike 2 punkti a bioetanooli määratlusele.**

Allkirjad